

KOCHAJĄCY SIĘ (22) *part praes act*

się (16), sie (6).

o oraz a jasne (w tym w a 2 r. błędne znakowanie).

sg *m N* kochający się (2). ◇ *G* kochając(e)go się (1). ◇ *A* kochając(e)go się (1), kochający się (1). ◇ *I* kochającym się (1). ◇ *f A* kochającą się (1). ◇ *n G* kochając(e)go się (2). ◇ *pl N m pers* kochający się (5). ◇ *G* kochających się (2). ◇ *D* kochającym się (2). ◇ *A m pers* kochając(e) się (3). ◇ *V m pers* kochający się (1).

Sł stp s.v. kochać, Cn brak, Linde XVII w.: kochający s.v. kochać się.

Mający upodobanie, pociąg do czegoś lub kogoś, lubiący, skłaniający się ku czemuś, znajdujący w czymś przyjemność, zadowolenie, chętnie czemuś ulegający; wysoko ceniący; pragnący [w tym: w kim, w czym (21)] (22) : lud w obludności y w lubości fie kochaiąci ku powściągliwości przywiódł. BielŻyw 29; GrzegRóżn A2; Nie tráfilisíce ná ludzie boiázliwe/ áni w tym fię żywoćie kochaiące. SkarŻyw 207, 142; godziłoby fię było pierwey od vczćiwych/ á w prawdzie fię wedle miárki íwey kochaiących/ miefzczan Lubelńkich/ [...] o żywoćie náfzym dowiedzieć CzechEp 12, 35, 55; niechay íobie kázdy przeczyta/ kátalog ípraw/ y vczynkow ícieleńnych/ [...] ktorymi fię Bog brzydzi: y duch Boży kochaiącym fię w nich krolestwo niebiełkie wypowiáda NiemObr 116; Pinguiarius – wttufołczy [!] fie kochzaiaci [!]. Calep 806b; LatHar 604.

W charakterystycznych połączeniach: w czystości kochający się, we czci bożej, w lubości, w obludności, w ochędożce, w poczciwości, w prawdzie, w prostocie krześcijańskiej, w rozkoszach, w sławie ojczyzny, w sprawiedliwości, w świecie, w tłustości, w żywocie.

Wyrażenia: »w rozlaniu (a. wylaniu) krwi, we krwi kochający się« [szyk 2 : 1] (2 : 1): á obroń mię od ludzi złoćiwych á wrozlaniu fie krwi kochaiących. RejPs 86; CzechRozm 254; CzechEp 38.

»w sobie się kochający« = sibi placens PolAnt, Vulg; commendatus sibi, sui amans Mącz (3): BibRadz 2.Petr 2/10; Mącz 206c; Vmieć Pan [...] nieśpráwiedliwych ná dzień íadny ná íkaránie chowác: A nawięcey tych/ ktorzy zá íiałem w plugáwey poządliwoći chodzą/ á zwierzchnoćią gárdzą/ zuchwálcy/ w íobie fię kochaiący WujNT 2.Petr 2/10.

Szereg: »kochający się, (a) miłujący« [szyk 2 : 1] (3): Zdrayce/ íkwápliwi/ nádeći/ w rołkośzách fię kochaiący rádlzey niż Boga miłuiący [voluptatum amatores magis quam amatores Dei]. BibRadz 2.Tim 3/4; SkarŻyw 357; SkarKazSej 698b.

a. *Prowadzący rozwiązły tryb życia [bez dopełnienia] (1) : [zaginą] ímrodowie y plugáwcy: kochaiący fię [deliciis adfluentes]/ w bieśiádách íwych rołpuftuiąc z wámi. WujNT 2.Petr 2/13.*

b. *Posłuszny Bogu i jego woli, przestrzegający jego przykazań (2) : CzechRozm 199v; Cobym bárzo rad czynił ku żywym w íłowie Bożym vprzeymie fię kochaiącym dla ktorzych nie zał [!] mi prácowác CzechEp 319.*

Synonim: miłujący.

Cf KOCHAĆ SIĘ